

БРАТЯ ГРИМ
ТЕОДЕЛИНД И МОРСКОТО
ЧУДОВИЩЕ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Веднъж Теоделинд, съпругата на Агилулф, се отправила към зелената блатиста ливада край морския бряг, за да се освежи и да набере цветя. Тогава изневиделица на сушата излязло ужасяващо морско чудовище, покрито с рунтава козина, с хвърлящи пламъци очи, сграбчило нежната кралица и я насилило. Ала някакъв благородник, който ловувал наблизко сърни, дочул жалостивия ѝ вик, препуснал бързо натам и когато чудовището го видяло да идва, пуснало кралицата и скочило в морето. Благородникът придружил Теоделинд до дома ѝ; оттогава сърцето ѝ било тъжно и потиснато, но тя не казала никому какво я е сполетяло. След време родила дете, рунтаво, черно и с кървясали очи като баща си; Агилулф се ужасил в себе си, че е създал такъв син, ала се погрижил да го възпитат добре. Детето растяло и било зло и коварно, бъркало с пръсти в очите на другите деца или чупело ръцете и краката им, така че всеки се пазел от него като от злия дявол. Като пораснало, се нахвърляло върху жени и девиси и убивало мъжете; благородният крал се гневил и опитвал да го порицае с думи, но то се противило и замахнало срещу самия си баща, така че едва не го убило; оттогава между него и истинския роден син на краля започнала борба на живот и смърт. Този дявол не може да е мое дете, мислел си кралят и подканил сина си да се възправят срещу чудовището и да го погубят, преди то да е причинило още смърт. В битката то умъртвило мнозина герои и нанесло дълбоки рани на баща си и брат си; кръвта се леела в залата; тогава майката грабнала лък и стрели и се намесила в сражението, докато най-сетне чудовището рухнало на земята от многобройните си рани. Когато видял, че то лежи мъртво, кралят се обърнал към Теоделинд: „Това не може да е мой син, признай ми честно от кого си го заченала и всичко ще ти бъде простено.“ Кралицата помолила за милост и разказала, как преди години отишла на морския бряг, как от морето изскочило чудовище и я обладало насила; за всичко това би могъл да свидетелства благородникът, който я довел у дома. Онзи бил призован и потвърдил, че се притекъл на вика на кралицата и видял морското чудовище да се оттегля. Кралят казал: „Ще ми се да зная дали то е все още живо, та да мога да му отмъстя; затова искам да се излегнете на същото място и да го чакате.“ „Ще сторя каквото ми наредите, отвърнала кралицата, пък каквото и ще да ми се случи.“ Тогава жената се отправила, облечена в изящни одежди, към морския бряг, а кралят и неговият син се скрили

вѳоръжени в храстите. Не минало много време, откак се била излегнала, когато морското чудовище изскочило от вълните и се втурнало към нея; в същия миг било нападнато от краля и неговия син, така че да не успее да се измъкне. Самата кралица грабнала меч и пронизала тялото на звяра, така че той се простил с живота си; всички възхвалили Бога и радостно се завърнали у дома.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.